

۲۰۱۶/۰۲/۱۶

ولی احمد نوری

خروج قشون خون آشام اتحاد شوروی

از افغانستان و تلفاتی که به مردم افغانستان بار آورد

برای مطالعه و دریافت معلومات بیشتر در مورد شکست ابر قدرت ویرانگر و جهان خوار کمونیزم شوروی و دانستن تلفات انسانی و خسارات اقتصادی هر دو جانب که در اثر این تجاوز به خود آنها و مردم افغانستان وارد شده است خواستم چیزی بدانم.

به دنیای مجازی در انترنت رفتم تا ببینم با حمله بر کشور ما برای نصب آدم کشان خلق و پرچم در افغانستان و متعاقباً برای حفاظت آنها و استقرار رژیم منحن کمنیستی در کابل با قوای مجهز زمینی و هوایی به جانب افغانی ملیون ها کشته و زخمی و آواره به جا گذاشتند و قسمت بزرگ آبادی ها و مزارع زراعتی ما را ویران و از استفاده خارج کردند که تا امروز همه اش دوباره اعمار مجدد نشده است. کوشش خواهم کرد در چوکات امکان احصائیه قرین به حقیقت را تقدیم خوانندگان بدارم.

ولی با دیدن نشرات انترنتی متوجه شدم که خود شان هم از این جنگ و تجاوز مصون نبوده و در حق کشور خود و ملت خود هم جنایت کرده اند:

تلفات و خسارات جانی و مالی، تلفات پرسونل نظامی و وسایل حربی و سلاح آنها قرار ذیل است:

از تاریخ ورود قشون سرخ شوروی به افغانستان در ۲۵ دسمبر ۱۹۷۹ میلادی - شش جدی ۱۳۵۸ هـ شمسی تا شکست و خروج شان در پانزدهم فروری ۱۹۸۹ میلادی - ۲۶ دلو ۱۳۶۷ هـ شمسی، چیزی حدود ۶۲۰,۰۰۰ نفر عمدتاً سپاهیان و صاحب منصبان و کارمندان مختلف سیاسی، اداری و مشورتی در افغانستان حضور داشته اند، که نظر به معلومات همین منابع با در حین زمان تنها ۸۰,۰۰۰ تا ۱۰۴,۰۰۰ عسکر در آنجا حضور داشته اند.

قوای فرستاده شده را در تمام مدت اشغال به تعداد: ۵۲۵,۰۰۰ نفر از اردو، و ۹۰,۰۰۰ نفر از دسته های سرحدی و استخباراتی وابسته به کا. جی. بی. و ۵,۰۰۰ نفر از نیرو های وزارت داخله شوروی و نیرو های پولیس آن کشور بوده اند.

در مجموع تلفات پرسنل قوای مسلح، مرزی و امنیت داخلی شوروی به ۱۴,۴۵۳ تن رسیده است، که شامل سپاهیان و صاحب منصبان اردو ۱۳,۸۳۳ نفر، کارکنان استخباراتی کا. جی. بی. ۵۷۲ نفر، کارمندان وزارت داخله و دیگر وزارت ها و دواير دولتی ۴۸ نفر بوده است. در طی این دوره ۴۱۷ انجیران و میخانیکان ترمیم عراده جات

مشغول در جنگ کشته، مفقود یا اسیر شده اند، که از آن جمله ۱۱۹ تن بعد از آزادی شدند که ۹۷ نفر به شوروی بازگشته و ۲۲ نفر به سایر کشورها پناه بردند. سایرین در جریان اسارت به قتل رسیده بودند. از دسته های مستقر، ۵۳,۷۵۳ نفر یعنی ۱۱,۴۴ فیصد دچار مجروحیت و ۴۱۵,۹۳۲ تن به عبارت ۸۸,۵۶ فیصد مبتلا به بیماری شدند. فیصدی بالایی از مجروحان منجر به نقص عضو بوده اند. به دلیل شرایط آب و هوا و وضعیت صحتی ضعیف، عفونت های حاد و سرایت بیماری به شدت شایع شده بود. ۱۵۵,۳۰۸ مورد مبتلا به هپاتیت مسری، ۳۱,۰۸۰ نفر مبتلا به تب تیفوئید و ۱۴۰,۶۶۵ تن مبتلا به سایر امراض شده بودند. از ۱۱,۶۵۴ نفری که به دلیل مجروحیت، نقص عضو و بیماری از ادامه خدمت معاف شدند، ۱۰,۷۵۱ نفر برابر ۹۲ فیصد دچار ناتوانی جسمی شده بودند.^[۱] تلفات مادی و وسائل جنگی:^[۲] ۴۵۱ طیاره شامل ۳۳۳ فروند هلیکوپتر ۱۴۵ دستگاه تانک ۱,۳۱۴ عراده جات نفربر و موترهای زره پوش ۴۳۳ قبضه توپخانه و راکت انداز ۱۱,۳۶۹ تانکر حمل مواد سوخت.

تلفات و ویرانی ها در افغانستان از شمار و حدس خارج است:

"کیلان"، متخصص برجسته سوئدی چنین تخمین میکند که ۱ تا ۲ میلیون افغان در اثر این جنگ نابرابر جان خود را از دست داده اند.^[۳] نزدیک به ۵ الی ۱۰ میلیون نفر به ایران و پاکستان مهاجرت کرده و پناه برده اند که برابر یک سوم نفوس کشور پیش از آغاز جنگ بوده است. به غیر از حدود ۲ میلیون نفر در داخل کشور آواره شده بودند. در دهه ۸۰ میلادی و با آغاز تجاوز شوروی و جنگ در افغانستان، نیمی از کل مهاجران دنیا را اتباع افغان تشکیل می داد.^[۴]

"لیلیکس ارمکورا"، نماینده خاص سازمان ملل متحد در افغانستان می گوید در جنگ های سنگین در مناطق مختلف به قیمت جان ۳۵,۰۰۰ نفر در سال ۱۹۸۵ (۱۳۶۴)، ۱۵,۰۰۰ نفر در سال ۱۹۸۶ (۱۳۶۵) و در حدود ۱۴,۰۰۰ نفر در سال ۱۹۸۷ (۱۳۶۶) تمام شد. وی همچنین اضافه می کند که حملات راکتی نیروهای ضد دولتی به مناطق مسکونی سبب مرگ بیش از ۴,۰۰۰ غیر نظامی شد.^[۵]

همراه با تلفات ۱,۲ میلیون معیوب اعم از مجاهدین، نیروهای دولتی و غیر نظامیان و در کل ۳ میلیون مجروح و معلول با اکثریت غیر نظامی.^[۶]

"کیلان" می افزاید، سیستم آبیاری و زراعت به واسطه بمباران ها و شلیک توپ های شوروی و نیروهای دولتی نابود گردید. در ۱۹۸۵ (۱۳۶۳-۶۴)، بدترین سال جنگ، بیش از نیمی از دهاقین افغان باقی مانده در کشور زمین های آسیب دیده از بمباران داشته و بیش از یک چهارم از آنان با نابودی سیستم آبیاری مواجه شده و حیوانات شان هدف اصابت گلوله و انفجار های گروه های فوق قرار گرفته بود.^[۷] آسیب برنامه ریزی شده ای که به ۲ فیصد پهنه جنگلی

^۱ - Krivosheev, G. F. (۱۹۹۳). *Combat Losses and Casualties in the Twentieth Century*. London, England: Greenhill Books.

^۲ - http://www.vfw.org/resources/levelxmagazine/۰۲۰۲_Soviet-Afghan۲۰%War.pdf

^۳ "Death Tolls for the Major Wars". Users.erols.com. <http://users.erols.com/mwhite۲۰/warstat۲.htm#Afghanistan>. Retrieved July ۲۸, ۲۰۱۱

^۴ - Kaplan, *Soldiers of God* (۲۰۰۱) (p.۱۱)

^۵ - Sandy Gall. *Afghanistan: agony of a nation*. Bodley Head. ۱۹۸۸p.۳

^۶ - Hilali, A. (۲۰۰۵). *US-Pakistan relationship: Soviet invasion of Afghanistan*. Burlington, VT: Ashgate Publishing Co. (p.۱۹۸)

^۷ Kaplan, *Soldiers of God* (۲۰۰۱) (p.۱۱)

افغانستان خاصاً از ریشه خارج کردن درختان پیسته وحشی برای صدور و استفاده از ریشه آنها برای مسائل صحتی و کشت کونار، باعث خسارات وسیع بوم شناسانه و تخریب زمینی و محیطی شد.

جمعیت دومین شهر بزرگ افغانستان، قندهار از ۲۰۰,۰۰۰ نفر جمعیت پیش از آغاز جنگ به حدود ۲۵,۰۰۰ نفر طی مدت کوتاهی به دلیل رشته عملیات بمباران گسترده و تخریب توسط شوروی و سربازان دولتی در سال ۱۹۸۷ (۱۳۶۶)، رسید.^[۸] فرش مین های ضد پرسونل، عامل مرگ ۲۵,۰۰۰ تن گردید. در طول جنگ ۱۰-۱۵ میلیون مین در سراسر کشور عموماً بدست شوروی و نیروهای دولتی، پراکنده شد.^[۹] کمیته بین المللی سره میاشت در سال ۱۹۹۴ تخمین زد که ۴,۳۰۰ سال برای پاکسازی مین های به جا مانده از جنگ زمان لازم است.^[۱۰]

قسمت اعظمی از خسارات مین متوجه اطفال بوده است.^[۱۱] بر اساس گزارشی در سال ۲۰۰۵، تخمین زده می شود که ۳-۴ فیصد نفوس افغانستان به دلیل تبعات مین های به جا مانده از جنگ دچار معلولیت شده اند. در شهر کوپته پاکستان، مرکز ایالت بلوچستان در نزدیکی سرحد افغانستان، بررسی ایکه از زنان و کودکان مهاجر که پس از عقب نشینی شوروی به عمل آمد نشان داد که نام ۸۰ فیصد اطفال ثبت نشده و میزان مرگ و میر اطفال به میزان ۳۱ فیصد است که از کودکان زنده نیز، ۶۷ فیصد دچار سوء تغذیه در کل عمر خود بودند.^[۱۲]

تحلیلگران در تحلیل تاثیر عملکرد شوروی و نیروهای دولتی افغان در فرهنگ افغانستان به تشریح سه موضوع می پردازند: ابتدا، مرکزیت اصلی فرهنگ افغان ها یعنی اسلام، از یک سو. دوم، اهمیت یافتن الگوی زندگی شوروی مخصوصاً در میان جوان و سوم، سهم شاخصه های اصلی و مهم فرهنگ افغانستان از جمله زبان، آداب، موضوعات فرهنگی و غیره با تأکید بر قومیت که حاصل پراکندگی در کشور به جهت تنوع گروه های قومی با زبان و فرهنگی غیر واحد در عموم مردم، نابود شده بود.^[۱۳]

پیش از تجاوز و جنگ شوروی در افغانستان، این کشور یکی از فقیرترین کشورهای دنیا بود. امتداد و استمرار منازعات سبب حضور آن در جمع کشورهای با کمترین توسعه در دنیا و قرار گیری این کشور در رده ۱۷۰ از ۱۷۴ کشور حاضر در برنامه عمران ملل متحد شد.^[۱۴]

پایان

^۸ Kaplan, Soldiers of God (۲۰۰۱) (p.۱۸۸)

^۹ Pear, Robert (August ۱۴, ۱۹۸۸). "Mines Put Afghans in Peril on Return". New York Times: p. ۹

^{۱۰} Reversing the gun sights: transnational civil society targets land mines". International Organization. June ۲۲, ۱۹۹۸

^{۱۱} Gorbachev, The Iraqi War & Afghan Atrocities". Realnews۲۴۷.com.

^{۱۲} Zulfiqar Ahmed Bhutta, H. (۲۰۰۲). Children of war: the real casualties of the Afghan conflict. Retrieved December ۱۱, ۲۰۰۷

^{۱۳} Hauner, M. (۱۹۸۹). Afghanistan and the Soviet Union: Collision and transformation. Boulder, Colorado: Westview Press. (p.۴۰

^{۱۴} Barakat, S. (۲۰۰۴). Reconstructing war-torn societies: Afghanistan. New York: Palgrave Macmillan (p.۷